

URZĄD PATENTOWY

E01c 9/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 18501.

Kl. 19 c, 5/01.

~~19 c 49/28~~

19 c 9/10

David Schippinger
(Fohnsdorf, Austrija).

Nawierzchnia z prętów stalowych.

Zgłoszono 27 stycznia 1932 r.

Udzielono 30 maja 1933 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest nawierzchnia z prętów stalowych, pomiędzy którymi przestrzenie są wypełnione najkorzystniej odpowiednią masą, lecz mogą być również niewypełnione taką masą. Według wynalazku łączy się ze sobą na stałe pręty żelazne lub stalowe, a mianowicie proste lub faliste, względnie siatki z takich prętów. Otrzymuje się w ten sposób pojedyncze odcinki nawierzchni, na którą działa bezpośrednio nacisk zgóry i która przenosi ten nacisk na podłoże. Pojedyncze pręty są ustawiane na kant, aby ich wysokość była większa od szerokości, a połączenie ich pomiędzy sobą dokonywa się w sposób dowolny, np. przez wsunięcie jednych prętów we wcięcia sąsiednich,

przez przynitowanie lub spawanie ich ze sobą. Połączenie powyższych odcinków nawierzchni dokonywa się również w sposób odpowiedni, aby również w miejscach połączeń nawierzchnia była odporna na działanie nacisku zgóry i nie wyginała się w dół. Nawierzchnie tego rodzaju zapobiegają ślizganiu się zwierząt jako też kół pojazdów, zaopatrzonych w opony gumowe.

Jeżeli pojedyncze pręty posiadają kształt zygzakowaty lub falisty, to i krawędzie odcinków nawierzchni mogą posiadać taki sam kształt, dzięki czemu miejsca połączeń odcinków nie znajdują się na linii prostej, co zwiększa w dalszym stopniu odporność nawierzchni na działanie nacisku zgóry.

Pręty posiadają podstawę o odpowiednio wielkiej szerokości, aby siła nacisku była przenoszona korzystnie na podłoże. W górnej części pręty zostają zgrubione, otrzymują więc kształt, odpowiadający szynom. Pręty takie zapobiegają wypadaniu masy wypełniającej i mogą być połączone z prętami dolnymi zapomocą spawania, przyczem te ostatnie pręty otrzymują kształt litery L, U, O lub T, dzięki czemu zwiększa się nośność nawierzchni.

Na rysunku uwidocznione są przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 i 2 przedstawiają odcinki nawierzchni, wykonane z dwóch warstw prętów, a fig. 3 i 4 — taki odcinek z jednej warstwy prętów. Fig. 5 przedstawia połączenie dwóch odcinków, fig. 6 — 9 przedstawiają kształty prętów górnej i dolnej warstwy.

W wykonaniu według fig. 1 pręty 1 u-mocowane są na prętach 2, a mianowicie zapomocą spawania w miejscach 1'. Pręty 3 nawierzchni według fig. 2 posiadają kształt zygzakowaty i są wsunięte w odpowiednie wcięcia 4 prętów 2. Fig. 3 przedstawia siatkę z prętów 5, wygiętych łukowo i połączonych ze sobą nitami 6, a fig. 4 — siatkę z prętów zygzakowatych 7.

Miejsca połączeń 8, 9, 10, 11, 12 dolnych prętów 2, 2' (fig. 5) nie znajdują się na jednej linii, lecz są przestawione, dzięki czemu nawierzchnia jest odporniejsza.

Pręty mogą posiadać rozmaity kształt, a więc odwróconej litery T (fig. 6a), z którego otrzymuje się kształty b, c, d, e, f, g, h, lub też kształt, odpowiadający szynie (fig. 7 a — g). Fig. 8 przedstawia rozmaite kształty prętów dolnej warstwy z żelaza

płaskiego, a fig. 9 — pręty tej warstwy, zaopatrzone w mostek wzmacniający.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nawierzchnia z prętów stalowych, pomiędzy którymi przestrzenie wypełnia się najkorzystniej odpowiednią masą, znamionna tem, że składa się z odcinków, wykonanych z prętów prostych lub wygiętych, względnie z siatki takich prętów, które to odcinki łączą się ze sobą na stałe.

2. Nawierzchnia według zastrz. 1, znamionna tem, że pręty są wygięte zygzakowato lub falisto.

3. Nawierzchnia według zastrz. 1 i 2, znamionna tem, że krawędzie odcinków posiadają kształt zygzakowaty lub falisty, tak iż miejsca ich połączeń nie znajdują się na linii prostej, lecz są przestawione względem siebie.

4. Nawierzchnia według zastrz. 1 — 3, znamionna tem, że pręty u podstawy są odpowiednio poszerzone.

5. Nawierzchnia według zastrz. 1 — 4, znamionna tem, że górna część prętów jest zgrubiona.

6. Nawierzchnia według zastrz. 1 — 5, znamionna tem, że pręty są zgrubione u podstawy i w górnej części.

7. Nawierzchnia według zastrz. 1 — 6, znamionna tem, że pręty dolnej warstwy posiadają kształt litery U, O, L lub T.

David Schippinger.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

